

HT verslag 22 mei 2009

De dag is gekomen, De koninginnerace van het sloeproeven, HT day! Na maanden zwoegen, zweten en trainen vanaf februari en hierbij komend testen van wat en hoe het nog evt. beter kan, moet er nu dan uitkomen, deze dag, de komende uren. Sommigen al dagen van tevoren zenuwachtig, anderen pas op de dag zelf, goed om te zien en te horen. Wedstrijdspanning is goed, zet je op scherp. Maar wat ook te zien is, dat iedereen in zijn/ons Team Twirre in onze Flow komt, onvoorstelbaar wat een gevoel van power dat geeft en uitstraalt. Top

Alles op zijn plaats, Jacob had nog mooie bidonhouders geplaatst voor de drank. Eerst maar 's ochtends pasta bij Eddy thuis. Het scheelde dat hij er niet was, want het toilet heeft even een overuurtje gedraaid. We hoorden later van hem dat toen hij thuis kwam eerst maar de ramen open heeft gezet, wat een lucht ouwe seun, kan dat team produceren! Hierna naar de Noorderhaven gelopen alwaar de sloep verdekt lag opgesteld, na alle kussentjes vast hebben gesnoerd, ontspannen ingeroeid naar, achter de start waar we een paar slagen hebben gemaakt. Hierna nog even afgemeerd voor wederom een toilettage voor een aantal roeiers. Op de kade werden nog enkele andere teams uiteraard aangemoedigd, en werd er aan boord gegaan, klaar om te knallen!!

Het moment was gekomen, zou het wederom slagen net als voorgaande jaren?, we hadden er vertrouwen in, maar.....expect the unexpected, alles is mogelijk, het is en blijft HT. Start, ongelofelijk als allerlaatste weg, het hele veld met sloepen al op het wad, wat een gezicht, this is the moment, this is the time..... daar gaan we, 3, 2, 1 pang.

De haven uit toch een behoorlijke straffe wind west, met variabele golven, heerlijk gelijk zo'n frisse golf je sloep in, doet je goed. Toch maar niet te gek weg, de Pollendam, mooi opbouwen de race der races, kopke erbij. Na de Pollendam werd het zeetje ons zeetje en ging de sloep lopen zoals hij ook moet lopen. En zoals we getraind hadden: Train as you Fight. En dat werd er gedaan, iedere slag was raak en er werd goed gewisseld met drinken en eten.

Op de beelden van ons Twirre camera team is dan achteraf pas later ook goed te zien hoe je dan eigenlijk over dat wad heen roeit en stuitert, en de eersten sloepen inhaalt, prachtig gezicht en als roeier heerlijk om te voelen. Onze stuurvrouw, wou er een klap bij op, nou dat kreeg ze, niet kapot te krijgen hingen we aan onze riemen of ons leven er vanaf hing. Dit is en was onze wedstrijd, hier hadden we ons op voorbereid, dit was ons moment, onvoorstelbaar wat een Twirre power hier en uit dit team kwam. Voor de verandering werd de V8 nog maar eens ingezet. Hierop volgend weer een aantal sloepen, maar wat deden onze mede startgenoten eigenlijk de Azorean high en de Mercatoren?! Waar waren die Orkanisten? Uit de vorige wedstrijden was al gebleken wie onze rechtstreekse concurrenten waren en zouden worden, maar wat zouden zij nu doen?

Was dat al de plaat Griend die we daar zagen? Onvoorstelbaar. Kop erbij, zeker als dan ook nog een reddingsboot op een aantal meters van je sloep zijn schroef open zet. Schoenmaker blijf bij je leest. Vliestroom, wat hoorden we nu van onze stuurvrouw, enkele rechtstreekse concurrenten? Zet aan, erop en erover!!

Het moment suprême was gekomen de Grand Finale van de race. Gelukkig was er genoeg power om door dat Schuitengat te blazen, bijna vast? Wat vast..... kan niet, mag niet en willen we niet. Al zullen we die zandplaat moeten weg scheppen met onze riemen, niets valt dit team te stuiten. Door moeten we, doorrrrrrrrrrrrrrrrrrr! We zullen door gaan, zei de Kip tegen de Haan, we zullen door gaan!! Opsturen en stroom pakken, hier kwam de voorbereiding eruit en de kaartstudie die de Kapiteins hadden gedaan want; "Failing to prepare, is preparing to fail".

En zo gingen we weer een concurrent voorbij, jongens allemachtig zou het er dan toch van komen.....? Iedereen had dat gevoel, wat een start en wat een race tot nu toe, dit kon niet, dit bestond niet, waren we hier al? Met het snot voor de ogen, en een schrale naad weer een klap erop. Niet nu, niet nu verslappen en inkakken, gaan..... hier hadden we zo naar toegeleefd, en naartoe getraind. Moedelozen gaan ten onder door hun twijfel en door hun vrees, Vechters winnen door een wonder telkens weer de race.

Met open handen, een brok in je keel en kippenvel tot op je.... De luid schreeuwende mensen massa op de dam tegemoet. Wat een wilskracht toonde dit team. Hier deed de pijn niet meer toe. De Twirre

kwam eraan, de laatste meters van deze fantastische race, jongens jongens nog eens aan toe, wat Ja, daar was het eindsignaal. Proestend, hoestend en nekkend hingen we in en uit de sloep. Wat een gevoel, dit was niet te beschrijven
Helemaal ouderwets gesloopt, alles maar dan ook alles gegeven, meer zat er voor vandaag niet in.

Wat bleek, afmeren dan maar, tot onze verbijstering waren er nog maar enkele sloepen binnen. Maar ook enkele concurrenten, wat hadden zij eigenlijk gedaan? Bij de Orkanisten langs zij, eens horen wat die ouwe seunen hadden gedaan? Onze rekenaars van de Twirre begonnen gelijk te rekenen, was het genoeg? De stuur had geklokt, nog proestend en nekkend hingen we uit de sloep bijkomend van deze geweldige race, wat een sport. Hier en daar kwamen al snel de schouderklopjes, jongens wat hadden we weer ouderwets gebikkeld en geknald. Hier hadden we voor getraind, edoch was het genoeg die tijd?, het is en blijft HT.
Moe maar voldaan zagen we het hele veld van sloepen binnen druppelen, langzaam liep de hele haven van West Terschelling vol, wat een gezicht

Velen voelen zich geroepen, slechts weinigen zijn uitverkoren. Voorzichtig van boord, uitgeput maar voldaan het eerste welverdiende HT bierje geproost en de supporters gesproken. Zou het genoeg wezen?, de discussies en verhalen barsten los, de strijd was gestreden. Eerst maar een welverdiende douche over het zoute lichaam.

Zaterdag, 23 mei 2009

Bij de feesttent aangekomen waren er over de gehele dag al enige humoristische anekdotes en funny's gepleegd. Bij de Walvis, aan boord en op de weg naar de feesttent toe. Zou het dan toch?..... de rekenaars hielden het op de eerste drie? Maar goed..... Alles is mogelijk.

De prijsuitreiking begint, medailles worden uitgereikt daarna heren, uit de speaker brult; de derde prijs gaat naar Mercator. Wat is dit, zou het dan toch?, kom zeggen de teamleden naar voren, we moeten naar voren..... Tweede prijs gaat naar ... Harlingen; "de Orkaan". Meteen ging het dak eraf. Ja maar, we hebben het geflikt: de Twirre, Makkum eerste prijs HT 2009.

Emoties krijgen de overhand, woorden schieten tekort, het podium op, met een brok in je keel de eerste felicitaties in ontvangst nemend kijken we elkaar aan Yessss!! We did it again.
Dan gaan alle remmen los, onvoorstelbaar wat een sport, wat een team, wat een sportiviteit en wat een feest. Jongens en stuurvrouw prachtig, mede roeiers bedankt het was in één woord geweldig!

Hessel